

அகநானூறு - கபிலர் பாடல்களில் இயற்கைப் புனைவுகள்

ஈ. விமலா ^{அ. *}

^அ தமிழ்த்துறை (சுயநிதிப்பிரிவு), பி.எஸ். ஜி கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்-641014, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Akananoor – Nature legends in Kapilar Songs

E. Vimala ^{a, *}

^a Department of Tamil, PSG College of Arts & Science (SF), Coimbatore-641014, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
vijayasohama@gmail.com

Received: 23-07-2022
Revised: 13-09-2022
Accepted: 28-10-2022
Published: 09-10-2022

ABSTRACT

Tamils have been living in harmony with nature since thousands of years ago. But today they are trying to destroy nature and make it their own. Globalization, scientific revolution, commercial development, proliferation of technological tools, population growth, urbanization, modernization, our way of life keeps moving. Our forefathers used to interact with nature and recorded their activities with an aesthetic view. They divided the lands into five types and said that they are the source and primary material for all living things to live. They divided these into three main parts namely first, karu and uri. Dividing life into inner and outer life, they emphasize family values and individual morality where the leader and the leader live together in the inner life. They talked about the king's rule, war, bravery and generosity in the outer world. Aesthetically sensitive thoughts, ideas and activities in human life are born in the form of literature. The form expands in various fields like language, art, civilization, natural life, culture and customs. The description reveals the aesthetic theory of fictionalism, simile, allegory, subtext, authenticity in Sanga literary compositions. In this way, the purpose of this article is to explore and bring out the aesthetic elements in which the poets' imagination and nature are subtly revealed in the internal literature Aganaanuru songs.

Keywords: Aganaanuru songs, Kapilar Songs, Nature legends, Tamil literature

முன்னுரை

நவீன உலகில் எதையும் கலைவடிவோடும் அழகியல் நுட்பத்தோடும் காணும் சூழல் குறைந்து கொண்டே செல்கிறது. கண்ணெதிரே உள்ள இயற்கை வளத்தை அழித்துவிட்டு இணையத்தின்வழி ஊடுருவி இயற்கைக் காட்சிகளை இரசித்துப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். மனித மனம் காலத்தின் விரைவு கருதி ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது. தற்போது இயற்கையை மனம் விரும்புகிறதா அல்ல, செயற்கையை நோக்கிப் பயணம் செல்கிறதா என்ற கேள்வி மனத்துள் எழுகிறது. கலை, இரசனை, அழகியல் உணர்வு இவை நாம் வாழும் வாழ்க்கை முறையிலும் பிற மனிதர்களோடு பேசும் பழக்கவழக்கத்திலும், இரக்கத்தன்மையிலும், இயற்கைவளத்தைப் பேணிக்காப்பதிலும் பராமரிப்பதிலும் வெளிப்படுகிறது. இலக்கியங்களில் இயற்கை, கற்பனை, உவமை என்ற காட்சிப்பொருளாகப் புலவர்களின் கவித்திறத்தால் வெளிப்படும்.

கவிதைப் பாடுபொருளுக்கு முக்கியம் இயற்கைக்காட்சிகள். அவ்வியற்கை நிறைந்த பகுதி குறிஞ்சிநிலம். அந்நிலத்தைப் புகழ்ந்து பாடுவதில் சிறந்தவர் கபிலர். அங்கு வாழும் தலைவன்,

தலைவியின் அன்புநிலையை இயற்கைக் காட்சிகளுடன் பொருத்தியும் கற்பனை உணர்வுடன் அழகியல் சார்ந்த கருத்துகளுடன் பொருத்திக் காட்டுபவர்களில் இவர்க்கு நிகர் இவரே. அப்பெரும்புலவரின் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் பயின்றுள்ள அழகியல் தன்மைகளைப் பற்றி ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இந்திய அழகியல்

“ஓழுங்கும் அமைப்பும் அழகுக்கு அடிப்படையானவை” பண்டைய இந்திய அறிஞர் அழகின் மெய்யியலைத் தெளிவாக அறிந்திருந்தனர் (Balusamy, 1991). அழகின் தன்மை என்னவென்பதை அலங்கார சாத்திரங்கள் மூலமாகவும், இலக்கண முறையிலும் நாடகம், நாட்டியம், காவியம் முதலிய இலக்கிய முறையிலும் தெளிவாக விளக்கியிருக்கின்றனர். உலகத்தில் அழகுடையனவாக இருப்பவை அனைத்தும் ஈசுவரனுடைய அம்சமே சத்தியம், சிவம், சுந்தரம் (உண்மை, நன்மை, அழகு) நிறைந்தவர் கடவுள் என்பது ஆகமபுராணங்களின் கருத்து என்பர் (Balusamy, 1991).

தமிழரின் அழகியல்

“கிரேக்க மொழியில் அழகியல் (Aesthetics) என்னும் சொல் புலன்காட்சியைக் குறிப்பிடும். உலகில் காணப்படும் காட்சிக்களின் அழகினை உய்த்துணர்தலே அழகியலுக்கு அடிப்படை” என்று கிரேக்க அறிஞர் பிளேட்டோ கருதினார் (Balusamy, 1991). தமிழரின் அழகியல் கோட்பாட்டைத் தொல்காப்பியம் விளக்குகின்றது. மெய்ப்பாட்டியல், உவமையியல், செய்யுளியல் ஆகியவை அழகியலைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. “இந்தியாவில் முதன்முதலாகக் கவிதை இலக்கியத்தின் அழகியல் கோட்பாடுகளை உருவாக்கி விளக்கம் தந்த நூல் தொல்காப்பியம் ஒன்றே” என்ற கூற்று நினைவுகூறத்தக்கது.

சோலையின் அழகியல்

“கோழிலை வாழைக் கோள்முதிர் பெருங்கலை

ஊழுறு தீம்கனி, உண்ணுநர்த் தடுத்த

சாரற் பலவின் சுளையொடு ஊழ்ப்படு

பாறை நெடுஞ்சுனை, விளைந்த தேறல்

அறியாது உண்ட கடுவன் அயலது

கறிவளர் சாந்தம் ஏறல் செல்லாது

நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்து கண்படுக்கும்

குறியா இன்பம்,எளிதின் நின்மலைப்

பல்வேறு விளங்கும் எய்தும் நாட”

வளமான இலைகளைக் கொண்ட வாழைமரம் பெரியகுலைகளை ஈன்று முதிர்ந்த சுவையுடைய கனிகளைத் தந்தது (Jeyabal, 2011). அருகே மலைச்சாரலிலுள்ள இனிமையான சுவையொடு கூடிய பலாவின் பழங்கள் உள்ள மரங்கள் இருந்தன. பலாமரங்களில் அருகிலிருக்கும் நீண்ட சுனையில் தேன் வடிந்துகொண்டே இருந்தது. அத்தேனை உண்ட ஆண்குரங்கு மிளகூக்கொடிகள் படர்ந்த சந்தனமரத்தில் ஏற இயலாமல் மணமிக்க பூக்களாலாகிய மலர்ப்படுக்கையில் மகிழ்ந்து உறங்கும். இதுபோன்ற உன் நாட்டில் பல்வேறுபட்ட விலங்குகளும் எதிர்பாராத எளியமுறையிலான இன்பமடையும் நாட்டையுடையவனே! என்று கபிலர் மலையின் இயற்கைவளத்தையும் குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழும் விலங்கின் மகிழ்வான வாழ்வியலையும் அழகியல் உணர்வோடு வருணித்துள்ளார். மேலும் இப்பாடலில் முழுநிலவின் பூரண அழகியலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

கூத்தாட்டில் அழகியல்

“ஆடமைக் குயின்ற அவிந்துளை மருங்கின்
கோடை அவ்வளி குழலிசை ஆக
பாடி அருவிப் பனிநீர் இன்னிசை
தோடமை முழுவின் துதைகுர லாக
கணக்கலை இருக்கும் கடுங்குரல் தூம்பொடு
மலைப் பூஞ்சாரல் வண்டு யாழாக
இன்பல் இமிழிசை கேட்டு, கலிசிறந்து
மந்தி நல்லவ மருள் வனநோக்க
கழைவளர் அடுக்கத்து, இயலி ஆடுமயில்
நனவுப்புகு விறலியின் தோன்றும் நாடன்” (Jeyabal, 2011)

என்ற வரிகளில் இயற்கைக் காட்சிகளைக் குறைவில்லாது வழங்கும் குறிஞ்சியாகிய மலைநிலம், கூத்தாடும் அவைக்களம் போலும் காட்சியளிப்பதாக உவமிக்கிறார். அத்தகு மலையில் மூங்கிலின் துளையில் புகுந்து எழும், மேற்குத் திசைக்காற்றால் வரும் ஓசையினைப் புல்லாங்குழலின் இனிய இசைக்கு ஒப்பாகக் கூறுகிறார். மேலும், மலையில் ஓடிவரும் அருவியின் குளிர்ந்த நீரின் முழுவின் நெருங்கிய ஓசையாக இருந்தது. கூட்டமாகிய கலைமாண்கள் தாழ ஒலிக்கும் குரல் பெருவாக்கியம் போல் கேட்டது. அம்மலையில் பூத்த மலர்த்தேனை உண்ணும் வண்டுகளின் இனிமையான ஓசை யாழின் இனிமையை ஒத்ததாக இருந்தது. இவ்வாறு பல இசைகளை ஆரவாரத்தோடு கேட்ட மந்தியின் நல்ல கூட்டம் வியப்புடன் பார்த்தன. மூங்கில் வளரும் பக்கமலையில் மயில்கள் அவைக்களத்தில் ஆடும் விறலி மகளிர் போன்று ஆடின என்று கபிலர் மலைவளக் காட்சிகளை மிக நுட்பமான முருகியல் தன்மையோடு கூத்தாடும் அவைக்களத்தோடு ஒப்புமைக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். பல்வேறு சங்ககாலத்திய இசைக்கருவிகள் மற்றும் கூத்துக்களச் சூழலைக் கற்பனை செய்ய இப்பாடல் அழகியல் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறது.

கற்பனை அழகியல்

“ஏனல்அம் காவலர் ஆனாது ஆர்த்தொறும்
கிளி வளிபயிற்றும் வெளில் ஆடு பெருஞ்சினை
விழுக்கோள் பலவின் பழுப்பயம் கொண்மார்
குறவர் ஊன்றிய குரம்பை புதைய
வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம்
புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழம்
மழைபடு சிலம்பில் கழைபட”

தினைப்புனங் காக்கும் மகளிர், கிளியை ஓட்டும் ஓசையைக் கேட்ட கிளிக்கூட்டம் தம்மினம் அழைக்கிறது என்று கருதித் தினைப்புனத்திற்குக் கிளிகள் வந்துவிடுகின்றன (Jeyabal, 2011). அங்கு அணில்கள் விளையாடும் பலாமரக் கிளையில் தொங்கும் பலாப்பழத்தைப் பெறுவதற்காக வேண்டிக் குறவர்கள் போட்ட குடிசைகள் மறையும் நிலையில் வேங்கைப் பூக்கள் குடிசை மேல் முழுவதும் பரவியிருந்தன. இதனைக் கண்ட யானை அத்தோற்றத்தைப் புலியெனக் கருதி மூங்கிலை ஒடித்துக் காட்டுவழியின் உள்ளே செல்லும் இங்கு வேங்கை மலரின் பொன்னிறக் காட்சியமைப்பினைக்

கண்டு புலி எனத் தவறுதலாக எண்ணிய யானை வனத்திற்குள் செல்லும் உணர்வுநிலையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவனவாக உள்ளன.

“கொடுந்தேன் இழைத்த கோடுஉயர் நெடுவரை
பழம் நூங்குநளிப் பின்காந்தள் அம்பொதும்பில்
பகல்நீ வரினும் புணர்குவை - அகல்மலை
வாங்கு அமைக் கண்இடை கடுப்ப”

இவ்வரிகளில் தோட்டத்தை அடுத்துள்ள தேனடைகள் மிகுந்த மலையின் உச்சியில் பழமரக் கூட்டத்தின் அருகே உள்ள காந்தள் மலரும் சோலையில் உள்ள மலை மூங்கிலையொத்த அழகிய தோள்களை உடையவள் தலைவி என்று தலைவியின் தோள் மூங்கிலுக்கு உவமைப்படுகிறது (Jeyabal, 2011).

மாறிக்கால அழகியல்

“மலிபெயல் கலித்த மாறிப் பித்திகத்துக்
கொயல்அரு நிலைஇய பெயல்ஏர் மணமுகைச்
செவ்வெரிந் உறமும் கொழுங்கடை மழைக்கண்
தளிர் ஏர்மேனி, மாஅயோயே!
நாடு வறம்கூர, நாஞ்சில் துஞ்ச,
கோடை நீடிய பைது அறுகாலை
குன்று கண்டன்ன கோட்ட, யாவையும்
சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள, உள்ளது
என்றுழ் வியன்குளம் நிறைய வீசி,
பெரும்புயல் பொழிந்த ஏம வைகறை
பல்லோர் உவந்த உவகை”

கனமான மழையால் தழைத்த மாறிக்காலத்தில் மலர்கின்ற செம்முல்லை மலரின் சிவந்த பின்பக்கத்தைப் போன்று விளங்கும் வளமான கடையை உடைய கண்ணையும், தளிரைப் போன்ற மேனியையும், மாமை நிறத்தையும் உடையவளே! மழை பெய்யாததால் வறுமையுண்டாகக் கலப்பை முதலிய கருவிகள் செயலற்று இருக்கும் (Jeyabal, 2011). கோடைக்காலத்தில் ஒருநாள் இரவு நீர்நிலைகள் அனைத்தும் நிறையுமாறு மழைபெய்ததால் மக்கள் அனைவரும் மகிழ்வுற்றனர். நெடுந்தொலைவிலுள்ள பக்கமலைகளையுடைய நம் தலைவன் நாம் விரும்பியபடி மணந்துகொள்ள வந்தான். அம்மகிழ்ச்சி நீர்நிறைந்த நீர்நிலைகளைக் கண்ட மக்களின் மகிழ்ச்சிபோன்று எனக்கிருந்தது. இந்தப்பாடலில் கோடைகாலத்தில் மழைபொழிந்தால் மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன் வேளாண்தொழில் செய்துவாழ்வார்கள், என்றும் அதுபோலவே தலைவன் தலைவி விரும்பியபடியே அவளை மணமுடித்தால் அம்மக்களைப்போல அவர்களிருவரும் வளம்பெறுவர் என்றும் ஒப்பிட்டுச் சித்தரித்துள்ளார் கபிலர்.

“உரும்உரறு கருவி பெருமழை தலை
பெயல் ஆன்று அவிந்ததூங்கு இருள் நடுநாள்,
மின்னு நிமிர்ந்தன்ன கனங்குழை இமைப்ப,
பின்னு விடுநெறியின் கிளைஇய கூந்தலள்

வரைஇழி மயிலின் ஒல்குவனள் ஒதுங்கி,
மிடைஊர்பு இனிய, கண்டனென், இவள்ளன
அலையல்வாழி! வேண்டு, அன்னை! நம்படப்பைச்
சுருடைச் சிலம்பில், சுடர்ப்பு வேய்ந்து,
தாம்வேண்டு உருவின் அணங்குமார் வருமே”

இடிமுழங்க, மழைபெய்து நின்ற நடுச்சாமத்தில் மின்னல் போன்று காதணிகள் ஒளிவீசச் சடை நெகிழ விரிந்த கூந்தலோடு ஒருபெண், மலையிலிருந்து இறங்கும் மயில்போலத் தளர்ந்து நடந்து, பரணில் இருந்து இறங்கிவரக் கண்டேன். அவள் இவளே! என்று கூறி நீ தலைவியை வீணாகத் துன்புறுத்தும், நம் தோட்டத்தின் அருகில் உள்ள மலையில் தெய்வங்கள் வந்து செல்லும். அவற்றுள் ஒரு தெய்வம் மலர்ஆடிப் பெண்தெய்வத்துடன் வரும். உறங்குவோர் பெண்ணைக் கனவில் கண்டு உண்மை என்று கருதுவதும் உண்டு.

“கிளை பாராட்டும் கடுநடை வயக்கயிறு
முளைதருபு ஊட்டி, வேண்டு குளகு அருத்த
வாள்நிற உருவின் ஒளிறுபு மின்னி,
பருஉ உறைப் பஸ்துளி சிதறி, வான் நவின்று
பெருவரை நளிர்சிமை அதிர வட்டித்துப்
புயல்ஏறு உரைஇய வியல்இருள் நடுநாள்
விறல்இழைப் பொலிந்த காண்பு இன்சாயல்
தடைஇத் திரண்டநின் தோள்சேர்பு அல்லதை,
படாஅ வாகும் எம்கண் என, நீயும்”

தலைவனே! நீ எங்களைச் சந்திக்க நள்ளிரவு நேரத்தில் வருகிறாய். மலைவழியில் யானைகள் மிகுதியாக இருக்கும் ஆண்யானை தன் குடும்பத்துக்கு மூங்கில் முறைகளையும், தழைகளை வேண்டும் அளவு ஊட்டி அன்பு செய்கிறது. வாள்போல் மின்னல் மின்னி, இடி இடித்து மழையும் பொழியும் நீ அழகிய மென்மையான உன்தோளைத் தழுவினால் அன்றி எனக்கு உறக்கம் வரா தென்று கூறுகிறாய். நீ வரும் வழிமிகுந்த அச்சத்திற்குரியது. புலிகள் தம் இரைக்காக எதிர்பார்க்கும் குகை நிறைந்த வழியில் நீ வருகிறாய் (Jeyabal, 2011).

விலங்குகளின் இன்ப / துன்ப அழகியல்

“மான்றமை அறியா மரம்பயில் இரும்பின்
ஈன்ற இளைப்பட்ட வயவுப் பிணப் பசித்தென,
மடமான் வல்சி தழீஇய, நடுநாள்
இருள் முகைச் சிலம்பின், இரைவேட்டு எழுந்த
பணைமருள் எருத்தின் பல்வரி இரும்போத்து
மடக்கண் ஆமான் அண்ணல் ஏற்று
நனந் தலைக் கானத்து வலம்படத் தொலைச்சி
இருங்கல் வியல்அறை சிவப்ப ஈர்க்கும்”

மலைநாட்டுத் தலைவனே! உனது மலையில் மரங்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னி அடையாளம் தெரியாதபடி இருக்கும் v. அங்குக் குட்டியை ஈன்ற பெண்புலி பலவற்றையும் உண்ணும் ஆசையுடன் இருந்தது. அதைக்கண்ட ஆண்புலி பெண்மாளை அடித்து வரப்பறப்பட்டது. அக்காட்டில் ஒருகாட்டு எருதை, அடித்து வலப்பக்கமாக விழும்படி செய்து, கொன்றது, இதன் சத்தத்தைக் கேட்ட பசு, துன்பக் குரலோடு கதறியது, ஆண்புலி எருதின் உடலை மலைப்பாறை எங்கும் சிவக்கும்படி இழுத்துச் செல்லும் நாட்டையுடையவனே என்றமைகிறது. இப்பாடலில் ஆண்புலி மற்றும் பெண்புலியின் அன்புநிலையும் மற்றொருபக்கம் எருதையிழந்து தவிக்கும் பசுவின் துன்பியலும் உணர்வுநிலையிலான அழகியலாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன.

நகைச்சுவை அழகியல்

“நகை நீ கேளாய் - தோழி - அல்கல்

வயநாய் எறிந்து வன்பறழ் தழீஇ

இளையர் எய்துதல் மடக்கிக் கிளையொடு

நால் முலைப் பிணவல் சொலியக் காண்ஓழிந்து

அரும்புழை முடுக்கர்ஆள்குறித்து நின்ற

தறுகண் பன்றி நோக்கி கானவன்

குறுகினன் தொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி

மடைசெலல் முன்பின் தன்படை செலச்செல்லாது

அருவழி விலக்கும் எம்பெரு விறல்போன்ம்“

தோழி! நேற்று நிகழ்ந்த நகைச்சுவை நிகழ்ச்சியைக் கேட்பாயாக, ஒருகாட்டுப்பன்றி, வேட்டைக்காரர் தனது இருப்பிடத்தை அணுகுவதை அறிந்து பெண் பன்றியையும் குட்டிகளையும் தம்இனத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கியது (Jeyabal, 2011). அடுத்து ஒருபுதரின் தொடக்கத்தில் வேட்டைக்காரர் வருவதைப் பார்த்தான் கானவன். அஞ்சாமையுடைய பன்றி அவனை எதிர்த்துப் பார்த்தது அவன் போர்க்களத்தில் உள்ள வலிமை மிக்க தலைவனைப் போல் இருக்கிறது என்று நினைத்து அதன்மேல் அம்பு எய்யாமல் திரும்பினான். அத்தகைய நாட்டை உடையவன் நம் தலைவன். அவன் நேற்றிரவு வந்தவழியில் தூறுகள் பிடித்து இழுத்ததால் பூக்கள் உதிர்ந்து போன மாலையோடு நம்வீட்டு வேலி ஓரமாக வந்து நின்றான். அவன் கழுத்தில் இருந்த அரைகுறைமாலை காளையின் கழுத்தில் போட்ட கயிறுபோல் இருந்தது. கூட்டமாகிய அப்போது நம்தாய் பார்த்துவிட்டாள். அப்போது சிரித்துக் கொண்டே நீ மிகவும் நல்லவள் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனாள். இது நகைப்பை உண்டாக்கியது என வருகிறது.

நீராடுவதில் அழகியல்

“குணகடல் முகந்த கொள்ளை வானம்

பணைகெழு வேந்தர் பல்படைத் தானைத்

தோல் நிரைத் தனைய ஆகி வலன்ஏர்பு

கோல் நிமிர் கொடியின் வசிபட மின்னி

உரும்உரறு அதிர்குரல் தலைஇ, பாணாள்

பெருமலை மீமிசை முற்றின ஆயின்

நனிபெரும் பரப்பின் நம்ஊர் முன்துறை”

மேற்காண் பாடலில் ‘தோழி! கீழ்த்திசைக் கடலில், நீரை முகந்த மேகங்கள் அரசரின் முரசுகள் முழங்குவது போன்று முழங்கி யானைகள் போலத் தோன்றும் (Jeyabal, 2011). அவை வானில் எழுந்து வானப் பரப்பைப் பிளந்து செல்வது போன்று மின்னல் மின்னி இடி இடித்து நள்ளிரவில் மலையை முற்றுகையிட்டன. நாளை இரவு அருவி தோன்றி மூங்கிலில் தண்டுகள் முரிய, மோதி, குதிரை மரங்களைச் சாய்த்து அகன்ற இடத்தையுடைய நம் ஊர்த்துறைக்கு ஆறாகப் பெருகிவரும். இன்று இரவு மழைபெய்தால் அவ்வாறு வெள்ளம் வந்து நீர்நீங்காத துன்பத்தை நமக்குத் தந்த தலைவனுடைய மலைச்சாரலைத் தழுவிக்கொண்டு தானே வருகிறது. அதில் நம் துன்பம் நீங்க நம் குளிர்ந்த கண்கள் சிவக்க நீராடுவோமா?’ என்று மலைவளம் குறித்தும், மழைப்பொழிவு குறித்தும் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

தினைப்புனத்தின் அழகியல்

“கூறாய் செய்வது - தோழி - வேறு உணர்ந்து

அன்னையும் பொருள் உகுத்து அலமரும் ; மென்முறிச்

சிறுகுளகு அருந்து தாய்முலை பெறாத

மறி கொலைப் படுத்தல் வேண்டி, வெறிபுரி

ஏதில் வேலன் கோதை துயல்வரத்

தூங்கும் ஆயின், அதுஉம் நாணும்

வரையிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன்

கடுவிசைக் கவணின் எறிந்த சிறுகல்

உடுஉறு கணையின் போகி, சாரல்

வேங்கை விரிஇணர் சிதறி ! தேன் சிதையுஉ”

என்ற வரிகளில் ‘தோழி! கை வளையல்கள் கழன்றதை நம்தாய் வேறு காரணத்தால் உண்டானது என்று நினைத்து வேலனை அழைத்து வெறியாடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளார் (Jeyabal, 2011). என் துன்பத்தைப் பற்றி வேலனுக்கு என்ன தெரியும்? அவனுக்கு ஆட்டுக்குட்டியைப் பலிகொடுப்பது இன்றியமையாதது. அவன் முருக வழிபாட்டை ஆரவாரத்தோடு செய்யப்போவதை நினைத்தால் எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது. இரவு நேரங்களில் நம்தலைவன் நம்மை வந்து கண்டு செல்கின்றான். இரவில் யானை நடந்து வரும் காலடி ஓசைகேட்டு தினைப்புனத்தில் பரணில் அமர்ந்து காவல்செய்யும் கானவன் யானையைத் தினைப்புனத்தின் அருகே வராமல் தடுக்க நினைத்தான். அவன் யானைமீது அம்பெய்தான். அது வேங்கை மரத்தின் பூக்களைச் சிதறச்செய்து தேனடையைப் பிளந்து, பலாச்சுகளைக்குள் புகுந்துதங்கிவிட்டது. இப்பாடலில் தலைவிக்குப் பசலைநோய் ஏற்பட்டுள்ளது. இதை அறியாத தாய், வேலன் வெறியாட்டு மூலம் தன்மகளின் நோய்தீர்க்க எண்ணுகிறான். இந்நிகழ்வினைத் தினைப்புனக் காவலன் யானைமீது எய்த அம்பு குறிதவறி பலாவினுள் புகுந்த நிகழ்வோடு உள்ளுறை உவமமாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. தாயினுடைய தவறான புரிதல், குறிதவறிய அம்புக்கு உவமமாக உள்ளுறைத்து உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

தமிழில் தோன்றிய இலக்கிங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையான இலக்கியமாகத் திகழ்வது சங்க இலக்கியங்கள். இவ்விலக்கியம் தொன்மைப்பண்பும், புதுப்பொலிவும், கொண்டிலங்குகிறது. உலகில் இயற்கைச் சீற்றங்கள், போராட்டங்கள், நதிநீர்ப் பிரச்சனை, உலகமயமாக்கல் என்று ஏற்படும்போது இலக்கியங்களும் எதிர்வினையாற்றும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மக்களின்

வாழ்வியல் சூழலும், அழகியல் தன்மை வாழும் நிலையிலும் மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அதனை இலக்கியங்களும் பதிவு செய்கின்றன. சங்கத்தமிழர் இயற்கையோடு ஒன்றி வாழ்ந்தவர்கள். இயற்கைமீது நேசம் கொள்வதிலும் தாவரம், பூக்கள், விலங்குகள், மரங்கள், அருவி, பறவைகள், செடி, கொடிமீது ஆர்வம் செலுத்தி இயற்கையின் பின்னணியில் குறிஞ்சித் திணையில் பல்வேறு இடங்களில் கபிலர் உவமைநிலையும் கற்பனைத் திறனும், இயற்கை வளத்தையும் மனிதன் நடத்தைகளுக்கும் உணர்வுகளுக்கும் தகுந்தாற்போல, அழகியல் சூழலாகக் கபிலர் பாடல்களில் குறிஞ்சித்திணையிலும் இயற்கைப் புனைவுகளை வருணனை செய்துள்ளார் கபிலர்.

References

Balusamy, N. (1991) Life Encyclopedia. First Batch Tamil University, Thanjavur, India

Jeyabal, R. (2011) Agananooru Moolamum Uraiyum, New Century Book House, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License